

வாரந்தோறும் ஒரு தீபம்!
உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்கு தீபமும்,
என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது.
(சங்கீதம்119:105)
(வாரம் முழுவதும், புத்தொளி சுடரில் நடத்தும் தெய்வீக செய்திகள்!)
(வியாழன்தோறும்)

18.03.2021 **3. 'வியாகுல நேரமே' நாம் கெஞ்சமனை விரைந்து ஜெபிக்கும் நேரம்!**

இயேசுவுக்கு மிகுந்த வியாகுலம் (AGONY) உண்டானபோதெல்லாம், கெஞ்சமனைக்கு “வழக்கமாய்” சென்றுவிடுவார் (லூக்.22:44). அவ்வாறாகவே, நாம் சந்திக்கும் உபத்திரவங்களும், துன்பங்களும் “நம்முடைய கெஞ்சமனைக்கே” நம்மை உந்தி நடத்திட வேண்டும்! கெஞ்சமனையில் இயேசு தனியாக இல்லை... தன் பிதாவோடு இருந்தார்! “பரம பிதாவை” தங்கள் வாழ்வின் சீரிய பங்காய் அறியாதவர்கள் யாவருமே, வியாகுல நேரங்களில் “துக்கத்தில் நித்திரை” செய்திடும் இருண்ட அனுபவமாய் பெற்றிருக்கின்றனர் (லூக்.22:45). ஆனால் நமக்கோ, அந்த துக்கத்திற்கு காரணமான சூழ்நிலைகள், நம்மை “எழுந்து” கெஞ்சமனைக்குச் சென்று ஜெபித்திடவே தூண்டுகிறது!! (வச.46). உண்மையான ஆறுதலும் இளைப்பாறுதலும் கெஞ்சமனையில் காத்திருக்கும் அன்பரின் மார்பில் தான் இருக்கிறது!

இயேசு ஜெபம் பண்ணுகையில், அவருடைய “வேர்வை இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாய் தரையில் விழுந்தது” என காணும் அவரது ஜெபத்தின் காட்சி, நம்மை பரவசப்படுத்துகிறது (வச.44).

வியாகுல நேரத்தில் “எந்த மனுஷனிடமும்” சென்று நம் கண்ணீரைக் காட்டி விடாமல், ‘வழக்கமான’ நம் கெஞ்சமனைக்கு சென்று நம் “பிதாவிடம்” சிந்தும் கண்ணீர் நமக்கு கிட்டிய வாழ்வின் ஒப்பற்ற பாக்கியம் என்றே கூற வேண்டும்!

- ரத்னம்